

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a JUDr. Milana Podhrázkého, v právní věci žalobce **G. t.**, spol. s r.o., zastoupeného daňově poradenskou společností ARIADNA s.r.o. se sídlem Bořivojova 21, 130 00 Praha 3, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Masarykova 31,602 00 Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2012, č. j. 4470/12-1300-200121, o nadměrném odpočtu na dani z přidané hodnoty,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2012, č. j. 4470/12-1300-200121 se **z r u š u j e a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 11 712,- Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet právního zástupce žalobce daňově poradenské společnosti ARIADNA s. r. o.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného výše citovanému, kterým žalobce zamítl jeho odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2010, který vydal Finanční úřad v Příbrami dne 7. 3. 2011 pod č. j. 30842/11/063911201659. Tímto platebním výměrem finanční úřad vyměřil žalobci nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2010 (žalobce uvedl,

zřejmě omylem, v žalobě únor 2010), ve výši 1.670.955,-Kč, ačkoli žalobce v podaném daňovém přiznání nárokoval nadměrný odpočet ve výši 3.111 692,-Kč.

Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí žalovaného je v rozporu s ustanovením § 147 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, podle jehož odstavce 2., pokud se stanovená daň odchyluje od daně tvrzené daňovým subjektem, musí být rozdíl v rozhodnutí o stanovení daně odůvodněn. Podle odst. 4. ustanovení § 147 d. ř., dojde-li ke stanovení daně výlučně na základě výsledku postupu k odstranění pochybností, považuje se za odůvodnění protokol o projednání výsledku postupu k odstranění pochybností. Správce daně však výsledek postupu k odstranění pochybností s daňovým subjektem neprojednal, platební výměr tak není odůvodněn zákonným způsobem a je tedy nepřezkoumatelný.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí správce daně uvádí, že daňový subjekt předložil v rámci postupu k odstranění pochybností formálně bezvadné daňové doklady, dodací listy, avšak při dokazování neunesl důkazní břemeno, neboť nepředložil takové důkazní prostředky, kterými by bylo prokázáno, že došlo k uskutečnění zdanitelného plnění tak, jak bylo deklarováno na dokladech. K takovému závěru však nemá správce daně oporu ve správním spise, neboť neprovedl řádně hodnocení důkazních prostředků a navrhované doplnění dokazování daňovým subjektem odmítl. Ve sdělení ze dne 4. 2. 2011 správce daně zmiňuje výsledek svědka J. K. a uvádí, co tento svědek vypověděl, ale tento důkaz nehodnotí ani jednotlivě (konstatování, že své výpovědi měnil, což jej jako svědka činí nedůvěryhodným, není řádným hodnocením tohoto důkazu), ani ve vzájemné souvislosti s ostatními důkazními prostředky. Správce daně neuvedl, co z výpovědi tohoto svědka považuje za pravdivé a proč, co považuje za nepravdivé tvrzení a z jakých důvodů a neuvedl ani, které konkrétní důkazní prostředky vyvracejí pravdivost formálně bezvadných daňových dokladů, které daňový subjekt předložil. Stejně tak správce daně nehodnotil ani výpověď jednatele daňového subjektu, p. P., ani další důkazní prostředky, jako např. účetnictví daňového subjektu, jeho povinné evidence, smlouvu o převodu obchodních podílů společnosti M. s. r. o., Prohlášení jednatelky společnosti M. s. r. o. ze dne 5. 1. 2010 a nárokový účet této společnosti. Správce daně neuvedl, jaké doklady daňového subjektu ve vytýkáčím řízení prověřoval, nepravdivé je jeho tvrzení, že přihlédl ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo. V řízení např. vyšlo najevo, že nová jednatelka a jediná společnice M. s. r. o. vydala dne 5. 1. 2010 Prohlášení, že zlato z nárokového účtu přijaté od společnosti G. t., je oprávněn převzít a rovněž přísluší p. J. K., bývalému jednatele společnosti. K tomu správce daně zcela jistě nepřihlédl a postupoval při hodnocení důkazních prostředků v rozporu s ustanovením § 8 odst. 1 d. ř.

Dále žalobce namítl, že správce daně postupoval v rozporu s ustanovením § 91 odst. 1 a 2 d. ř. Vůbec se nezabýval prověřováním toho, zda společnost M. s. r. o. nakoupila 500 kg granulátu stříbra od dodavatele, jehož obchodní jméno p. K. uvedl při výslechu. Nezabýval se prověřováním množství drahých kovů, kterým daňový subjekt v daném období disponoval a pohybem těchto drahých kovů. Nevyslechl jednatelku společnosti M. s. r. o., ačkoli její výpověď je jedním ze stěžejních důkazů.

Správce daně také postupoval v rozporu s ustanovením § 92 odst. 5 písm. c) d. ř., neprokázal žádné skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost nebo úplnost povinných evidencí, záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým

subjektem, i když sám tvrdí, že takovéto, nijak nekonkretizované, skutečnosti prokázal. Výpověď p. Kouckého takovým důkazem být nemůže. Správce daně neodstranil rozpory mezi výpověďmi tohoto svědka a listinnými důkazy. V žádné písemnosti správce daně neuvedl, které skutečnosti má za prokázané a protože v daňovém spise není provedeno hodnocení důkazů, není tedy ani zřejmé, na základě jakých důkazních prostředků dospěl k závěru, že daňový subjekt neunesl svoje důkazní břemeno. Správce daně tedy postupoval v rozporu s ustanovením § 92 odst. 7 d. ř.

Daňový subjekt uvedl, že ho nenapadlo, že správce daně bude pokračovat nezákonným způsobem a místo projednání výsledku postupu k odstranění pochybností vydá platební výměr. Svým postupem porušil ustanovení § 5 odst. 1 d. ř.

Daňový subjekt ve vyjádření ze dne 19. 2. 2011 upozornil, že dosud nebyla vyslechnuta jednatelka společnosti M. s. r. o., jejíž výpověď by přispěla k objasnění důvodů změny jednatele a prodeje obchodních podílů v této společnosti. Správce daně uvedl, že P. S. se na předvolání nedostavila, to však neodpovídá skutečnosti. Dostavila se, ale nemohla být vyslechnuta, protože neměla občanský průkaz. Kromě toho správce daně nevyužil možnosti předvedení svědkyně. Daňový subjekt tvrdí, že správci daně Prohlášení této svědkyně jako jednatelky společnosti M. s. r. o. ze dne 5. 1. 2010 předal p. J. K., který si na základě tohoto Prohlášení převzal od daňového subjektu zlato v hodnotě přesahující 7,5 milionů Kč. Pan K. však při svém výslechu tvrdil, že toto Prohlášení nikdy neviděl. Je tedy třeba k objasnění tohoto rozporu svědkyni vyslechnout. Správce daně tak svým nezákonným postupem umožnil, aby p. K. zkrátil daňovou povinnost, kterou měla společnost M. s. r. o., v souvislosti s převzetím zlata od daňového subjektu.

Jestliže správce daně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že skutečnost, že společnost M. s. r. o. byla prodána p. P. S. za 100 000,- Kč neprokazuje, že by p. K. převzal ekvivalent zlata deklarovaný na daňovém přiznání vystaveném daňovým subjektem, pak tímto sám popírá své tvrzení, že posuzoval každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti a že při tom přihlédl ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo. Jestliže p. K. potvrdil, že společnost M. s. r. o. měla u daňového subjektu na nárokovém účtu stříbro v hodnotě převyšující 7,5 mil. korun, o čemž svědčí i listinné důkazy, pak je nepravděpodobné, že by společnost s takovou pohledávkou vůči daňovému subjektu prodal p. P. S. za 100 000,- Kč. Tento nesmysl správce daně úmyslně přehlíží.

Jestliže dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí správce uvádí, že ani podpis p. K. na daňovém dokladu jednoznačně nesvědčí o tom, že k odebrání ekvivalentu došlo, přičemž pravost podpisu p. K. nepopírá, pak žalobce namítá, že jednak tento důkaz správce daně nehodnotil, čímž postupoval v rozporu s ustanovením § 8 odst. 1 d. ř. a jednak neodstranil rozpor mezi tvrzením p. K., že obchod neproběhl a plnění se neuskutečnilo a dokladem, který podepsal, který svědčí naopak o tom, že obchod proběhl a plnění se uskutečnilo, čemuž nasvědčují i další důkazy a prostá logická úvaha.

Jestliže správce daně v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že pravost podpisu na uvedeném daňovém dokladu p. K. nepopírá, ale ve své výpovědi uvedl, že obchod neproběhl a plnění se neuskutečnilo a z toho důvodu považuje správce daně zkoumání pravosti podpisu p. K. a další

prověřování pohybu drahých kovů u daňového subjektu za irelevantní, pak žalobce namítá, že není zřejmé, z jakého důvodu správce daně odmítl návrh daňového subjektu na pokračování v dokazování. Daňový subjekt ovšem nenavrhoval zkoumat pravost podpisů p. K., které nepopírá, ale je třeba zkoumat pravost podpisů, které p. K. popírá, nebo se k nim nehlásí. Dovoláváním se toho, co p. K. tvrdí, popírá správce daně své tvrzení, že to, že p. K. své výpovědi měnil, jej činí jako svědka nedůvěryhodným. Když p. K. potvrdí to, o čem svědčí písemné doklady, je to pro správce daně nedůvěryhodné, když však popře to, o čem svědčí písemné doklady, považuje to správce daně za prokázanou skutečnost. Takovéto hodnocení důkazních prostředků je zcela zřejmě účelové, nesplňuje kritéria pro nestranné a nezájaté hodnocení důkazních prostředků. Odmítnutím pokračování v důkazním řízení a odmítnutím provést navržené důkazní prostředky dal správce daně jednoznačně najevo, že mu nejde o správné zjištění a stanovení daně, ale o poškození daňového subjektu nesprávným rozhodnutím. Zároveň tím umožnil p. J. K. zkrácení daně prostřednictvím společnosti M. s. r. o. a svojí nečinností se tak mohl (resp. jeho pracovníci) podílet na trestném činu zkrácení daně, když prakticky odstranil překážky, které by jinak bránily beztrestnému spáchání tohoto trestného činu. K tomu přispělo účelové hodnocení důkazních prostředků, když správce daně akceptoval nepravdivé tvrzení p. K., že on zlatý ekvivalent v hodnotě 7.571.570,43 Kč jménem společnosti M. s. r. o. neodebral.

Postup správce daně je také v rozporu s ustanovením § 5 odst. 2 d. ř. Pokud podle správce daně existují formálně správné doklady, jak konstatoval na str. 3 odůvodnění svého rozhodnutí a p. K. jako svědek odebrání zlata popírá, pak je správce daně povinen učinit vše pro to, aby rozpory mezi listinnými důkazy a výpovědí svědka odstranil, což mu ukládá uvedené ustanovení d. ř. Podle listinných dokladů a shodného tvrzení daňového subjektu a p. K. měla společnost M. s.r.o. na tzv. nárokovém účtu ke dni 4. 1. 2010 celkem 700 kg ryzího stříbra. Tuto skutečnost lze ověřit šetřením u dodavatele tohoto stříbra (od toho společnost M. s.r.o. zakoupila 500 kg stříbra v granulích a toto množství dle listinných dokladů prodala daňovému subjektu, dodavatelem byl podle tvrzení p. K. K. M. P.) a také prověřením pohybu drahých kovů u daňového subjektu v jeho evidenci. Prověření pohybů drahých kovů, přezkoumání pravosti podpisů p. K., ke kterým se nehlásí a výslech svědkyně S., jedině může směřovat k prověření pravosti dokladů o dodání 11,3 kg zlata daňovým subjektem společnosti M. s.r.o. a jeho převzetí p. K.. Odmítnutím provedení jedině možných v úvahu přicházejících důkazů znemožnil správce daně daňovému subjektu, aby prokázal svá tvrzení a to, že formálně bezvadné doklady nejsou v rozporu se skutkovým stavem.

Text odvolání proti rozhodnutí správce daně obsahuje námitky proti postupu správce daně v daňovém řízení a proti hodnocení důkazů. Vyjádření žalobce ze dne 19. 2. 2011 k výsledku postupu k odstranění pochybností správce daně ignoroval a tento výsledek se žalobcem neprojednal. Žalovaný prikázal správci daně doplnit důkazní řízení, tedy uznal vadnost potupu správce daně. Žalovaný pak vydal výzvu ze dne 31. 5. 2012 k doplnění odvolacího řízení, na kterou žalobce odpověděl podáním ze dne 15. 6. 2012, které je současně doplněním odvolání. V tomto podání žalobce protestoval proti tomu, že správce daně ani odvolací orgán nepostupují bez zbytečných průtahů, že ve výzvě uvádějí poučení, které je v rozporu s daňovým řádem a navrhl, aby o jeho odvolání rozhodlo buď Finanční ředitelství v Praze autoremedurou a přiznalo tak svůj nezákonný postup, nebo aby nezákonnost vydané výzvy konstatoval nadřízený orgán, tedy Generální finanční ředitelství.

Dále žalobce na výzvu správce daně uvedl, že správce daně měl povinnost odstranit rozpory mezi tvrzeními svědka p. K. a listinnými důkazy. Jestliže bylo na základě mezinárodního dožádání zjištěno, že společnost M. s. r. o. v období, kdy byl p. K. jejím jednatelem, nakoupila od polské společnosti K. P. M. S. A., L., pouze 500 kg ryzího stříbra, pak to koresponduje s tvrzením daňového subjektu i s doklady, které předložil správci daně. Kdyby si odvolací orgán prostudoval doklady, musel by konstatovat, že toto odpovídá tvrzení daňového subjektu a předloženým dokladům. To by však musel odvolací orgán postupovat zákonným způsobem.

Pokud jde o fungování nárokových účtů, ty fungují na základě ústní smlouvy a stav nárokových účtů je potvrzován na různých dokladech, které mají obě strany k dispozici. Pokud jde o nárokový účet společnosti M. s. r. o., pak na tomto účtu se objevilo virtuálně 500 kg stříbra po jeho koupi. Virtuálně proto, že ve skutečnosti neměl předmětné stříbro daňový subjekt uskladněno, ale prodal je svým odběratelům. Nárokový účet pak sloužil k tomu, aby si mohla M. s. r. o. převzít úhradu za prodané stříbro tehdy, až to bude pro ni co nejvýhodnější. 21. 12. 2009 pak M. s.r.o. odkoupila od daňového subjektu 200 kg stříbra s tím, aby jí bylo toto množství připsáno na nárokový účet, což se také stalo. Ani toto množství stříbra však neleželo ve skladu daňového subjektu. Nárokový účet tak nevyjadřuje objem zboží obchodní partnera, které leží ve skladu daňového subjektu, ale vyjadřuje množství zboží, které ponechal obchodní partner daňovému subjektu k volnému použití s tím, že cena tohoto již prodaného či nakoupeného zboží bude stanovena v okamžiku, který určí obchodní partner daňového subjektu. Proto Ing. P. uvedl, že toto množství (500 kg a 200 kg stříbra) v době po jeho zanesení do nárokového účtu již v ryzí podobě (tedy fyzicky) neexistovalo. To je právě podstata nárokových účtů.

Vzhledem ke změně jednatele společnosti ke dni 5. 1. 2010 byl dne 4. 1. 2010 uzavřen nárokový účet společnosti M. s.r.o. a toho dne přešlo právo s tímto zlatem nakládat na společnost M. s.r.o. Proto mohla společnost M. s.r.o. dne 5. 1. 2010 v rámci jakéhosi vypořádání převést předmětné zlato na pana J. K. a daňový subjekt mohl předmětné zlato ve vlastnictví společnosti M. s.r.o. vydat podle přání jednatelky panu K.. Pokud jde o ověření podpisu paní S. na jejím Prohlášení ze dne 5. 1. 2010, pak toto Prohlášení předložil p. K. daňovému subjektu dne 8. 1. 2010 a po vydání předmětného zlata byl p. K. požádán daňovým subjektem, ať pro pořádek nechá podpis p. S. ověřit, což se dne 30. 3. 2010 také stalo, když p. S. uznala podpis za svůj.

Daňový subjekt na základě důkazů dospěl k závěru, že převod obchodních podílů společnosti M. s.r.o. na p. S., je absolutně neplatným právním úkonem, stejně jako ustavení p. S. jednatelkou společnosti M. s.r.o. K převodu obchodních podílů tedy ve skutečnosti nedošlo a p. K. je nadále jednatelem i společníkem společnosti M. s. r. o. Zlato v hodnotě 7.561.570 Kč tedy daňový subjekt nedodal fyzické osobě J. K., ale společnosti M. s. r. o., a daňový subjekt proto neměl povinnost zatížit dodávku 11,3 kg ryzího zlata 20% daní DPH. Závěr odvolacího orgánu je proto nesprávný, neboť daňový subjekt splnil zákonné podmínky pro uplatnění režimu přenesení daňové povinnosti podle ustanovení § 92b odst. 2 zákona o DPH a neměl tedy odvést daň ve výši 1.512.314,- Kč.

Pokud žalovaný na str. 4 napadeného rozhodnutí uvádí, že to, že zlato, které bude vydáno, je majetkem p. J. K., věděl daňový subjekt již 4. 1. 2010, což vyplývá z předložené evidence „nárokový účet ryzího zlata/pomocná evidence“, žalobce uvedl, že stav této evidence ke dni 4. 1. 2010 (tedy pohyb na účtu k tomuto dni) končil uvedením tohoto data výdeje 700 kg stříbra, nulovým zůstatkem s poznámkou prodej G. t. s. r. o. (výměna za Au) a poznámkou uzavření účtu. Vše ostatní bylo do evidence dopsáno později. Tvrzení žalovaného je nesmyslné, neboť teprve dne 5. 1. 2010 došlo k neplatnému převodu obchodního podílu na p. S. a před tímto dnem tedy nemohlo být o žádném vypořádání mezi M. s.r.o. a p. K. ani řeči. I Prohlášení p. S. je datováno dnem 5. 1. 2010, dřívější datování by bylo v rozporu s datem neplatného převodu obchodních podílů.

Pokud správce daně tvrdí, že telefonicky kontaktoval zástupce daňového subjektu Mgr. J. s cílem sjednat termín projednání výsledku postupu k odstranění pochybností a že projednání se vyhýbal zástupce daňového subjektu, který správci daně sdělil, že projednání se nezúčastní, je toto tvrzení nepravdivé. Zástupce daňového subjektu nikdy neprohlásil, že se projednání výsledku nezúčastní a také nikdy nebyl telefonicky kontaktován s cílem sjednat termín projednání výsledku postupu k odstranění pochybností. Skutečnost je taková, že Mgr. J. byl telefonicky kontaktován pracovníci správce daně, aby se dostavil na Finanční úřad v Příbrami za účelem sdělení výsledku postupu k odstranění pochybností a ne za účelem projednání tohoto výsledku. Mgr. J. sdělil volající pracovníci, že považuje za plýtvání finančními prostředky daňového subjektu, aby si pro sdělení výsledku jezdil z Prahy do Příbrami, když výsledek může zaslat správce daně zástupci daňového subjektu do datové schránky. O projednání výsledku se pracovnice správce daně nezmiňovala a bylo by to také nelogické, neboť nelze projednávat něco, s čím nebyl zástupce daňového subjektu seznámen. Kdyby telefonující pracovnice hovořila o projednání výsledku, zástupce by ovšem na projednání trval, ovšem až po seznámení s výsledkem a po vyjádření k němu, neboť před tímto by jakékoli projednávání výsledku bylo nesmyslné.

Žalovaný přes výslovnou žádost žalobce ze dne 21. 6. 2012 věc se žalobcem neprojednal, vydal bez dalšího napadené rozhodnutí a nesprávně vyměřený nadměrný odpočet ještě snížil na 1.597.378,- Kč. Protože žalovaný v odůvodnění rozhodnutí setrval na svých závěrech, které uvedl v přípisu č. j. 3941/12-1300-200121, žalobce namítá proti jeho rozhodnutí totéž, co uvedl ve svém podání ze dne 18. 7. 2012 a proto se svými námitkami odkazuje na tento text.

K vypořádání s jeho námitkami žalovaným žalobce dále uvedl:

Žalovaný se vůbec nezabýval námitkou žalobce, že obchodní podíl nebyl prodáván za cenu uvedenou ve smlouvě, naopak za podpis předmětných listin měla obdržet peněžní odměnu paní S.. Smlouva tedy nebyla míněna vážně, protože skutečnost měla být zcela jiná, než bylo uvedeno ve smlouvě. Z výsledku p. S. jako svědka je zřejmé, že nedosáhla toho, co chtěla a co jí bylo slíbeno, tedy odměnu za podpis smlouvy a přijetí jednateleství. Je v souladu s jednáním žalovaného, že neshledává tento postup v rozporu s dobrými mravy, neboť podle jeho jednání je existence tzv. bílých koňů zcela v souladu s dobrými mravy, stejně jako neshledává tento postup v rozporu se zákonem nebo jako obcházení zákona, neboť je patrně v pořádku, když strany smlouvy zamýšlely převodem obchodního podílu a jmenováním

nového jednatele zkrátit daňovou povinnost společnosti M. s. r. o., k čemuž také s notným přispěním žalovaného a správce daně došlo, alespoň prozatím. Žalobce uvedl, že konstatuje, že žalovaný si předběžnou otázku platnosti převodu obchodního podílu a změny v osobě jednatele zodpověděl účelově zcela nesprávně. Protože jde o absolutní neplatnost převodu obchodního podílu i změny jednatele (žalobce ještě uvedl, že p. S. nechtěla se společností M. s. r. o. podnikat a také nepodnikala a ani nechtěla plnit a neplnila povinnosti jednatele, což také svědčí o nevážnosti prodeje a změny v osobě jednatele), byl a je p. K. nadále společníkem i jednatelem společnosti M. s. r. o. Žalobce tedy dodal předmětné zlato společnosti M. s. r. o., plátcí daně a měl nárok na uplatněný odpočet z DPH.

Pokud by se vycházelo z toho, že změna jednatele společnosti ke dni 5. 1. 2010 byla platná, svědčí důkazní prostředky o tom, že dne 4. 1. 2010 byl uzavřen nárokový účet společnosti M. s. r. o. a toho dne přešlo právo s tímto zlatem nakládat na společnost M. s. r. o., tedy podle ustanovení § 21 odst. 3 písm. a), ve spojení s ustanovením § 13 odst. 1, zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, bylo tohoto dne skutečně zdanitelné plnění ze strany společnosti M. s. r. o. a tato společnost se stala vlastníkem předmětného zlata. Proto mohla společnost M. s. r. o. dne 5. 1. 2010 v rámci jakéhosi vypořádání převést předmětné zlato na p. J. K. a daňový subjekt mohl předmětné zlato ve vlastnictví společnosti M. s. r. o. vydat podle přání nové jednatelky panu J. K. Kdyby nepřešlo dne 4. 1. 2010 vlastnické právo k předmětnému zlatu na společnost M. s. r. o., nemohla by s ním tato společnost nakládat a tedy by se ani nemohla vypořádat s p. K. a předmětné zlato by nemohlo přejít do jeho vlastnictví. Žalovaným citované ustanovení § 21 odst. 3 písm. b) zákona o DPH, je nepřipadné, neboť šlo o prodej zboží na základě uzavřené smlouvy, kdežto předmětné ustanovení se vztahuje na ostatní případy. Dodání zlata společnosti M. s. r. o. se tedy i v tomto případě uskutečnilo 4. 1. 2010, tedy ještě v době, než p. K. neplatně prodal svůj obchodní podíl a kdy byl bezesporu jednatelem společnosti M. s. r. o.

Žalovaný tedy měl povinnost vyhovět návrhu žalobce, uvedenému v odvolání proti platebnímu výměru a měl žalobci přiznat nadměrný odpočet DPH ve výši, jak ji uvedl žalobce v daňovém přiznání, neboť nárok žalobce byl oprávněný. Z uvedeného je zřejmé, že napadené rozhodnutí žalovaného je v rozporu s právními předpisy i se skutečným stavem věci, je založeno na účelovém a nesprávném hodnocení důkazů, závěry žalovaného nemají oporu v provedeném dokazování a postupem správce daně i žalovaného bylo porušeno ústavní právo žalobce na spravedlivý proces a stanovení daně jen na základě zákona. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a přiznal mu právo na náhradu nákladů řízení s tím, že je plátcem DPH.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobce v žalobě především opakuje důvody, které namítal v podaném odvolání a vzhledem k tomu žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se vypořádal s jednotlivými odvolacími námitkami. S ohledem na předložený spisový materiál a průběh řízení má žalovaný za to, že námitky žalobce nejsou důvodné. Byl to žalobce, který přes výzvu správce daně neunesl důkazní břemeno a neprokázal svá tvrzení uvedená v daňovém přiznání.

V průběhu vytykácího řízení a následně postupu k odstranění pochybností bylo zjištěno, že žalobce vystavil dne 8. 1. 2010 fakturu č. 21051008 s datem uskutečnění plnění 4. 1. 2010, forma úhrady - příkazem, kterou společností M. s.r.o. vyfakturoval za dodání 11,3 kg Au granulí - ryzost 99,99% částku 7.571.570,43 Kč bez DPH s upozorněním na povinnost přiznat daň podle ustanovení § 92a zákona o DPH.

Předmětem sporu je nesplnění zákonných podmínek pro uplatnění režimu přenesení daňové povinnosti podle ustanovení § 92a odst. 2 zákona č. 325/2004 Sb., o DPH, ve znění pro žalované zdaňovací období, neboť předmětné zlato nebylo dodáno plátcí DPH a proto byl žalobce povinen odvést DPH ve výši 1.514.314,- Kč. Žalobce podal dne 25. 2. 2010 přiznání k DPH za leden 2010, v němž vykázal nadměrný odpočet ve výši 3.111.692 Kč. Výzvou ze dne 18. 3. 2010 zahájil správce daně vytykácí řízení podle ustanovení § 43 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. V souladu s ustanovením § 264 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, bylo s účinností od 1. 1. 2010 pokračováno v postupu k odstranění pochybností podle ustanovení § 89 a násl. daňového řádu a na základě výsledku postupu k odstranění pochybností ze dne 4. 2. 2011 vydal Finanční úřad v Příbrami platební výměr, kterým byla vyměřena DPH odchylně od podaného daňového přiznání a to ve výši nadměrného odpočtu 1.670.955,- Kč. Odvolací úřad uznal nárok na odpočet daně, který žalobce uplatnil na základě faktury č. 201001002 vydané společností M. s. r. o. v částce 1.440.737,- Kč jako oprávněný na základě zjištění, že tato společnost zastoupená jednatelem Kouckým na základě objednávky ze dne 1. 12. 2009 nakoupila a převzala dne 3. 12. 2009 od polské společnosti K. P. M. S. A., Lubin 500 kg ryzího stříbra v granulích a s ohledem na obsah odpovědi žalobce na výzvu ze dne 15. 6. 2012.

Na základě výzvy podle ustanovení § 43 zákona o správě daní a poplatků správce daně zjistil, že žalobce vystavil dne 8. 1. 2010 fakturu č. 21051008 s datem uskutečnění plnění 4. 1. 2010, forma úhrady příkazem, kterou společností M. s.r.o. vyfakturoval za dodání 11,3 kg Au granulí částku 7.571.570,43 Kč bez DPH s upozorněním na povinnost přiznat daň dle ustanovení § 92a zákona o DPH. Na základě dožádání žalovaný zjistil, že společnost M. s. r. o. je nekontaktní, na adrese sídla se nezdržuje, se správcem daně nekomunikuje, nepodává daňová přiznání. Proto správce daně vyzval žalobce výzvou ze dne 26. 5. 2010 k prokázání uskutečnění plnění pro společnost M. s. r. o. Jako důkazní prostředek předložil žalobce „List 1 Popis obchodu se společností M. s.r.o./nárokové účty“ v němž uvedl, že 4. 1. 2010 pan K. oznámil, že svoji společnost odprodává a v rámci vypořádání s novým vlastníkem chtěl uzavřít nárokový účet Ag a odebrat ekvivalent hodnoty v ryzím zlatu. Zlato nebylo fyzicky k dispozici, p. K. souhlasil s postupným plněním do konce března 2010 a z tohoto důvodu byl požádán o plnou moc k přebírání zlata od nového jednatele. Jako další důkazní prostředek předložil žalobce „Nárokový účet ryzího stříbra/pomocná evidence, „Nárokový účet ryzího zlata/pomocná evidence“, Prohlášení jednatelky společnosti M. s. r. o. P. S. ze dne 5. 1. 2010, z něhož vyplývá, že zlato bylo v okamžiku vydání majetkem fyzické osoby J. K., bývalého jednatele M. s. r. o. (od 27. 8. 2009 do 5. 1. 2010) a dodací list, na kterém svým podpisem p. K. potvrdil převzetí 11,3 kg ryzího zlata v granulích dne 8. 1. 2010, to je v době, kdy již nebyl jednatelem společnosti M. s.r.o. Z výpovědi p. S. jako svědka vyplývá, že o společnosti, ve které je od 5. 1. 2010 jednatelkou, vůbec nic neví, společnost žalobce nezná, pouze podepisovala „nějaké listiny“.

Na základě provedených důkazů a jejich vyhodnocení dospěl odvolací orgán k závěru, že vyfakturované zlato převzal dne 8. 1. 2010 jako fyzická osoba p. K.. Plnění se nemohlo uskutečnit 4. 1. 2010, jak je uvedeno na faktuře, ale až dne 8. 1. 2010, kdy podle dodacího listu, který žalobce předložil, J. K. fyzicky zlato převzal. K tomuto dni nebyl registrovaným plátcem DPH, a proto bylo povinností žalobce dodávku 11,3 kg ryzího zlata v hodnotě 7.571.570,- Kč zatížit 20% daní z přidané hodnoty, neboť podle ustanovení § 92a zákona o DPH podléhá dodání ryzího zlata zvláštnímu režimu přenesení daňové povinnosti pouze při dodání plátcí DPH. Pokud jde o námitku porušení zásady projednací, odkázal žalovaný na judikaturu NSS, která dospěla s ohledem na úpravu odvolacího řízení v § 50 zákona o správě daní a poplatků a zásady neveřejnosti řízení k závěru, že není povinností odvolacího orgánu nařídít v daňovém řízení ústní jednání před vydáním rozhodnutí. Žalovaný má za to, že předmětná judikatura je využitelná i pro odvolací řízení vedené podle daňového řádu. Pokud jde o namítanou neplatnost převodu obchodního podílu ve společnosti M. s. r. o., odkázal žalovaný na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, ve kterém se s touto námitkou dostatečně vypořádal.

K tvrzení žalobce, že správce daně neprojednal se žalobcem výsledek postupu k odstranění pochybností, žalovaný uvedl, že to byl zástupce žalobce, který úřední osobě při telefonickém rozhovoru sdělil, že s ohledem na zásadu hospodárnosti a co nejmenšího zatěžování chce daňový subjekt zaslat výsledek postupu k odstranění pochybností na DPH do datové schránky a správce daně tomuto požadavku vyhověl. V průvodním dopise správce daně současně žalobce poučil, že je oprávněn do 15 dnů ode dne, kdy byl seznámen s výsledky postupu, podat návrh na pokračování v dokazování spolu s návrhem na provedení dalších důkazů. Z uvedeného nelze dovozovat závěr činěný žalobcem, že platební výměr není odůvodněn zákonným způsobem. Z obsahu předmětného platebního výměru je zřejmé, že obsahuje odůvodnění a to v rozsahu vyžadovaném úpravou ustanovení § 102 odst. 3 a 4 daňového řádu.

Pokud jde o namítané nesprávné poučení ve výzvě ze dne 31. 5. 2012, nejedná se podle žalovaného o tak zásadní pochybení, z něhož by bylo možné dovodit nezákonnost vyměření daně za žalované zdaňovací období. Žalovaný z výše uvedených důvodů shrnul, že to byl žalobce, který neunesl důkazní břemeno a neodstranil pochybnosti správce daně. Má proto za prokázané, že napadené rozhodnutí není nezákonné a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Krajský soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného a řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu žalovaného soud zjistil, že dne 25. 2. 2010 podal žalobce přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2010, ve kterém uvedl daň na výstupu, řádek 63, 1.729.844 Kč, odpočet daně, řádek 64, 4.841.536,- Kč a nadměrný odpočet, řádek 66, 3.111.692,- Kč.

Z Výsledku postupu k odstranění pochybností sepsaného dne 4. 2. 2011 podle ustanovení § 90 odst. 1 daňového řádu, soud zjistil, že při přezkoumání daňového přiznání žalobce vznikly pochybnosti o správnosti, pravdivosti, průkaznosti a úplnosti údajů o

přijatých a uskutečněných zdanitelných plněních vykázaných v oddílu C přiznání, neboť v přiznání byla vykázána vyšší přijatá zdanitelná plnění v porovnání k uskutečněným zdanitelným plněním, takže správce daně pojal pochybnosti, zda byla vykázaná plnění uskutečněna, či přijatá plnění byla použita pro uskutečnění ekonomické činnosti ve smyslu ustanovení § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o DPH, ve znění pozdějších předpisů. Správce daně proto dne 18. 3. 2010 vydal podle ustanovení § 43 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, výzvu k odstranění pochybností. Správce daně ve Výsledku postupu k odstranění pochybností zhodnotil zjištěné skutečnosti a rozhodl, že daňový subjekt neunesl důkazní břemeno. Doložené doklady byly zpochybněny důkazními prostředky, které si správce daně opatřil a zjistil rozpory, které vyplynuly z porovnání popisů obchodů, učiněné jednatelem uvedených společností. Společnost G. t., s r.o. neprokázala oprávněnost uplatnění nároku na odpočet daně z daňového dokladu č. 201001002 vystaveného společností M. s. r. o. v celkové výši 8.644.420,- Kč, základ daně 7.203.683,- Kč, daň 20% 1.440.737,- Kč. Naopak ve svém prohlášení společnost G. t., spol. s r. o. uvedla, že stříbro v ryzí podobě v uvedeném množství neexistovalo. Správce daně uvedl, že daňový subjekt porušil ustanovení § 72 odst. 1 a 2 zákona o DPH, ze kterého vyplývá, že plátce má nárok na odpočet, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Z uvedeného podle správce daně vyplývá, že k dodání zlata nedošlo, proto správce daně snížil hodnotu uvedenou na řádku č. 25 v přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2010 o částku 7.571.570,- Kč. Uvedl, že nadměrný odpočet za leden 2010 přiznaný ve výši 3.111.692,- Kč bude vzhledem k uvedeným skutečnostem vyměřen ve výši 1.670.955,- Kč.

Podáním ze dne 19. 2. 2010 zaslaným dne 19. 2. 2011 Finančnímu úřadu v Příbrami zástupce žalobce sdělil, že s výsledkem ani s postupem správce daně nesouhlasí. Uvedl, že postup správce ke správnému stanovení daňové povinnosti nevede. Při dokazování správce daně postupoval v rozporu s § 92 odst. 2 daňového řádu (dále d. ř.) a důkazní prostředky hodnotil účelově a v rozporu s ustanovením § 8 odst. 1 a odst. 3 d. ř. Nesprávným zhodnocením důkazů dospěl správce daně k nesprávnému závěru, že k deklarovanému dodání zlata společnosti M. s. r. o. vůbec nedošlo, a že daňový subjekt neunesl důkazní břemeno. Přitom správce daně vychází téměř výlučně z výpovědi p. K., bývalého jednatele a společníka společnosti M. s. r. o., i když sám konstatuje, že p. K. své výpovědi měnil, což jej jako svědka činí nedůvěryhodným. Správce daně neprokázal, že by doklady daňového subjektu deklarující prodej a dodání zlata společnosti M. s. r. o. nebyly věrohodné nebo správné, i když jej tato důkazní povinnost stíhá podle ustanovení § 92 odst. 5 písm. c) d. ř. Správce daně postupoval vůči daňovému subjektu nezákonně, když mu údajně bránil v seznámení se s údajně nevěřejnou částí spisu a účelově zařadil do nevěřejné části spisu důkazní prostředky. Pokud jde o výpovědi p. K., kopie první výpovědi nebyla daňovému subjektu zaslána, i když ji požadoval. Obě výpovědi p. K. svědčí o tom, že jsou zde skutečnosti nasvědčující spáchání trestného činu krádeží daně. Správce daně však nic neučinil. Žalobce proto navrhl pokračovat v dokazování, navrhl vyslechnout nynější jednatelku společnosti M. s. r. o. Uvedl, že jestliže měla společnost M. s. r. o. u daňového subjektu na nárokovém účtu 700 kg stříbra, které si podle správce daně a p. K. neodebrala (resp. neodebrala jeho ekvivalent ve zlatě), pak je zcela nevěrohodné, že by p. K. prodal společnost M. s. r. o. za pouhých 100.000,- Kč. Doklady podepsané jednoznačně p. K. svědčí o tom, že si p. K. zlatý ekvivalent odebral. Jestliže p. K. popírá pravost svých podpisů nebo si na ně nepamatuje, navrhl žalobce podrobit podpisy zkoumání znalcem a prověření pohybu drahých kovů u daňového subjektu v jeho evidenci.

Při vytýkacím řízení na DPH za zdaňovací období leden 2010 vyšlo najevo, že společnost G. t., spol. s r. o. zahrnula do přijatých zdanitelných plnění a uplatnila odpočet daně u daňového dokladu - faktura přijatá č. 201001002 ze dne 4. 1. 2010, celková částka 8.644.420,- Kč, základ daně Kč 7.203.683, daň 20%, 1.440.737,- Kč, dodavatel M. s. r. o., předmět fakturace: Ag granule 700 kg. Bylo dále zjištěno, že společnost G. t., spol. s r. o. dne 8. 1. 2010 vystavila daňový doklad – fakturu č. 21051008, včetně dodacího listu, v částce 7.571.570 Kč pro odběratele M. s. r. o., předmět fakturace: Au granule – ryzost 99,99%, 11,3 kg, datum zdanitelného plnění 4. 1. 2010. V této faktuře je uvedeno, že podle ustanovení § 92a zákona o DPH výši daně (sazba 19%) je povinna doplnit a přiznat podle tohoto zákona osoba, které je zlato dodáno.

Dožádaným Finančním úřadem pro Prahu 4 správce daně zjistil, že společnost M. s. r. o. se správcem daně nekomunikuje, nepodává daňová přiznání, na zaslaná předvolání nereaguje. Společnost M. s. r. o. se na adrese sídla společnosti nenachází, jedná se o obytný dům bez označení sídla společnosti.

Finanční úřad v Příbrami proto vyzval společnost G. t., spol. s r. o. (dále jen G.) k předložení důkazních prostředků, které by prokázaly oprávněnost nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění a použití zvláštního režimu pro dodání zlata podle ustanovení § 92a zákona o DPH.

Společnost G. reagovala na výzvu tím, že dne 25. 6. 2010 doložila finančnímu úřadu odpověď „popis obchodu se společností M., s. r. o. / nárokové účty“, kde je mimo jiné uvedeno, že 700 kg stříbra bylo v měsíci prosinec 2009 uloženo u společnosti G. na tzv. „nárokový účet“ společnosti M. s. r. o., a to 500 kg ryzího stříbra podle dodacího listu ze dne 1. 12. 2009 a 200 kg ryzího stříbra podle dodacího listu z 21. 12. 2009. Uvedených 200 kg ryzího stříbra prodala společnost G. dne 21. 12. 2009 daňovým dokladem č. 20951391 společnosti M. s. r. o., stříbro nebylo fyzicky převzato, ale bylo připsáno na nárokový účet společnosti M. s. r. o. Nárokový účet umožňuje rozhodnout o skutečném odprodeji v libovolně zvolený den. Stříbro v ryzí podobě v uvedeném množství neexistovalo, jedná se o bilanční záležitost a likvidní komoditu, kterou lze kdykoli koupit nebo prodat. Dne 4. 1. 2010 p. K. (jednatel společnosti M. s. r. o. od 27. 8. 2009 do 5. 1. 2010) společnosti G. oznámil, že svoji společnost odprodává a v rámci vypořádání s novým vlastníkem chce uzavřít nárokový účet stříbra a odebrat ekvivalent hodnoty v ryzím zlatě. Tímto dnem podle daňového subjektu teprve nastalo zdanitelné plnění, společnost M. s. r. o. vystavila daňový doklad – fakturu č. 201001002, kterou fakturovala za dodaný materiál - 700 kg stříbra. Ekvivalent hodnoty stříbra byl vypočten na 11.300 kg zlata. Společnost G. vystavila daňový doklad - fakturu č. 21051008 pro společnost M.. Společnost G. uvedla, že toto množství zlata neměla fyzicky k dispozici, p. K. souhlasil s postupným plněním do konce měsíce března 2010. Z tohoto důvodu na žádost G. t., spol. s r. o. p. K. doložil Prohlášení o převzetí Au z nárokového účtu podepsané novým jednatelem společnosti M. s. r. o., p. S.. Nárokový účet byl vypořádán 3 dodávkami, poslední dodávka byla splněna zlatem ve formě cca 60% slitků a dorovnáním zbytku ryzím Au. Zlato osobně převzal p. K. a převzetí bylo potvrzeno dodacím listem a odpočtem na nárokovém účtu. P.S. se ani na opakované předvolání ke svědecké výpovědi na Finanční úřad v Pardubicích nedostavila, p. K. dne 29. 6. 2010 ve své svědecké výpovědi

ohledně spolupráce se společností G. uvedl, že daňový doklad, na kterém je deklarováno 700 kg Ag granulí vystavil a podepsal, zda se uskutečnilo zdanitelné plnění, neví. Nedokáže si vybavit, zda došlo k úhradě. Uvedl, že další úhrady patrně proběhly až v době, kdy už nebyl jednatelem. K daňovému dokladu č. 21051008, na kterém je deklarováno 11,3 kg Au granulí, vypověděl, že se plnění asi neuskutečnilo. Dne 29. 9. 2010 při druhém ústním jednání uvedl, že na základě požadavku společnosti G. přivezl z Polska celých 700 kg stříbra. Daňový doklad č. 201001002, na kterém je deklarováno 700 kg Ag granulí, vystavil a podepsal, dodací listy ze dne 21. 12. 2009 a ze dne 1. 12. 2009 k daňovému dokladu č. 201001002 neví, zda podepsal. K Prohlášení ze dne 5. 1. 2010 p. K. vypověděl, že uvedené Prohlášení vidí poprvé a o jeho obsahu mu není nic známo. K daňovému dokladu č. 21051008, na kterém je deklarováno 11,3 Kg Au granulí vypověděl, že obchod neproběhl a plnění se neuskutečnilo. Podpis na faktuře je jeho, podpis na dodacím listě neoznačil za vlastní a uvedl, že v té době již nebyl jednatelem.

Z Úředního záznamu Finančního úřadu v Příbrami ze dne 4. 3. 2011 vyplývá, že správce daně neshledal návrh daňového subjektu na pokračování dokazování důvodným.

Podle informace zástupce notářky A. V. v Ch., u které došlo k prodeji společnosti M. s. r. o., podpisy osob na smlouvě o převodu obchodního podílu byly ověřeny dne 5. 1. 2010 a osobní totožnost P. S. aj. K. byla prokázána jejich občanskými průkazy.

Z Prohlášení sepsaného dne 5. 1. 2010 vyplývá, že jednatelka společnosti M. s. r. o. P. S., prohlašuje, že Au z nárokového účtu přijaté od společnosti G. t., spol. s r. o., je oprávněn převzít a rovněž přísluší p. J. Kouckému, bývalému jednatele společnosti M. s. r. o.. Podle razítka ověřovací knihy Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 30. 3. 2010, pořadové číslo legalizace: 2159/C, uznala toho dne podpis na této listině p. P. S. za vlastní.

Podle Smlouvy o převodu obchodních podílů sepsané 5. 1. 2010 v Chrudimi byla společnost MAREN s. r. o. prodána p. Petře Silvestrové za 100.000,- Kč. Zástupce notářky Anny Volencové, JUDr. Josef Lát, sdělil dne 9. 12. 2011 Finančnímu úřadu v Příbrami, že podpisy osob na smlouvě o převodu obchodního podílu byly ověřeny dne 5. 1. 2010, osobní totožnost Petry Silvestrové a Jana Kouckého byla prokázána občanskými průkazy. Ve věci svého předvolání k výsledku p. Silvestrová Finančnímu úřadu v Příbrami sdělila, že koncem r. 2009 nahlásila ztrátu občanského průkazu, že neví, že je jednatelkou nějaké společnosti, pořád jí chodí nějaké papíry a ani neví, co společnost dělá a kde to má vůbec být.

Z veřejného rejstříku na internetu soud zjistil, že J. K. byl jednatelem společnosti M. s. r. o. od 27. 8. 2009, jeho funkce zanikla dne 5. 1. 2010. Výmaz této skutečnosti byl proveden 11. 1. 2010. Datum vzniku funkce další jednatelky této společnosti, P. S., bylo 5. 1. 2010, a tato skutečnost byla zapsána do veřejného rejstříku 11. 1. 2010.

Finanční úřad v Příbrami dne 7. 3. 2011 pod č. j. 30842/11/063911201659 vydal žalobci platební výměr na DPH, kterým vyměřil DPH za měsíc leden 2010 tak, že daň na výstupu, ř. 63, stanovil částkou 1.729.844,- Kč, odpočet daně, ř. 64, stanovil částkou 3.400.799,- Kč a nadměrný odpočet, ř. 66, stanovil částkou 1.670.955,- Kč. Rozhodnutí odůvodnil tím, že daňový subjekt předložil správci daně v rámci postupu k odstranění

pochybností formálně bezvadné doklady, avšak při dokazování neunesl důkazní břemeno, neboť nepředložil takové důkazní prostředky, kterými by bylo prokázáno, že došlo k uskutečnění zdanitelného plnění tak, jak bylo deklarováno v dokladech. Daňový subjekt uvedl, že správce daně vychází takřka výlučně z výpovědi p. K.. K tomu správce daně uvedl, že pochybnosti o tom, že se obchodní transakce uskutečnily tak, jak je deklarováno v předložených dokladech, plynou převážně z rozporu v „Popisu obchodu se společností M. s. r. o. (nárokové účty)“ a předložených dokladů společností G. t., spol. s r.o., tak, jak je podrobně uvedeno ve Výsledku postupu k odstranění pochybností. Tyto pochybnosti nebyly odstraněny výpovědí jednatele společnosti M. s. r. o. p. K.. Správce daně v souladu s ustanovením § 92 odst. 5 daňového řádu prokázal, že existují důvodné pochybnosti o tom, že se zdanitelné plnění uskutečnilo tak, jak je deklarováno v daňových dokladech. Zástupce daňového subjektu po seznámení s postupem k odstranění pochybností navrhl jako důkaz svědeckou výpověď současné jednatelky společnosti M. s.r.o., paní S.. Paní S. byla místně příslušným správcem daně, Finančním úřadem v Pardubicích, předvolána k podání svědecké výpovědi na 15. 7. 2010, k jednání se nedostavila, opakovaně byla předvolána na 7. 9. 2010 a 29. 9. 2010, ale nedostavila se. Podle smlouvy o převodu obchodních podílů sepsané 5. 1. 2010 v Chrudimi byla společnost M. s. r. o. prodána p. S. za 100 000,- Kč, což neprokazuje, že by p. K. převzal ekvivalent zlata deklarovaný na daňovém dokladu vystaveném společností G. t.. Ani podpis p. K. na daňovém dokladu jednoznačně nesvědčí o tom, že k odebrání ekvivalentu zlata došlo. Ve své výpovědi p. K. uvedl, že obchod neproběhl a plnění se neuskutečnilo. Z tohoto důvodu považuje správce daně zkoumání pravosti podpisů p. K. znalcem a další prověřování pohybu drahých kovů u daňového subjektu v jeho evidenci za irelevantní. Správce daně s ohledem na zjištěné skutečnosti neshledal návrh daňového subjektu na pokračování dokazování důvodným.

Na základě odvolání proti výše citovanému platebnímu výměru přípisem ze dne 7. 10. 2011 Finanční ředitelství v Praze vrátilo správci daně odvolání daňového subjektu k doplnění daňového řízení, neboť zjistilo, že je nutné doplnit dokazování. V pokynech k doplnění důkazního řízení mezi jinými uložil správci daně, aby vyslechl P. S., a to nikoliv za účelem objasnění změny jednatele společnosti M. s. r. o. a prodeje obchodních podílů, jak požaduje daňový subjekt, ale za účelem zjištění, zda za společnost M. s. r. o. převzala předmětné zlato a co mínila prohlášením, že zlato z nárokového účtu přijaté od společnosti G. je oprávněn převzít p. K. a rovněž mu přísluší.

Správce daně doplnil dokazování o výsledch p. K., který uvedl, že stříbro nakoupili v Polsku, fakturu č. 201001002 vystavil a podepsal. Zda se uskutečnilo plnění uvedené na této faktuře, nevěděl. K plnění podle faktury č. 21051008 uvedl, že si myslí, že se neuskutečnilo. Ke společnosti M. s. r. o. uvedl, že společnost koupil sám jako jediný společník, jednatelem společnosti byl od srpna 2009 do ledna 2010. Společnost se zabývala nákupem a prodejem stříbra, které kupoval od dodavatele v Polsku. Stejný den, kdy nakoupil stříbro v Polsku, ho odvezl do firmy G.. Platby za nákup a prodej probíhaly bezhotovostně. Faktury a dodací listy za prodané stříbro vystavoval on, přiznání k dani podepisoval, podávala ho účetní. Pokud byl dotázán na Prohlášení ze dne 5. 1. 2010, uvedl, že ho vidí poprvé, o jeho obsahu mu není nic známo a s p. S. se setkal naposledy 5. 1. 2010, kdy došlo k převodu společnosti M. s. r. o. Nárokový účet ryzího stříbra, pomocná evidence, podepsal.

Podle informace zástupce notářky A. V. v Chrudimi, u které došlo k prodeji společnosti M. s. r. o., podpisy osob na smlouvě o převodu obchodního podílu byly ověřeny dne 5. 1. 2010 a osobní totožnost P. S. aj. K. byla prokázána jejich občanskými průkazy.

Dne 4. 7. 2012 Finanční ředitelství v Praze zaslalo žalobci a jeho právnímu zástupci Seznámení se zjištěnými skutečnostmi důkazy, které je prokazují. Uzavřel, že odvolací orgán má za to, že nebylo prokázáno, že by společnost Galmet plnila vůči společnosti M. s. r. o., protože v době uskutečnění plnění, tj. při předání zlata J. K., tento již nebyl jednatelem společnosti M. s. r. o. Faktem je, že J. K. převzal zlato dne 8. 1. 2010 a nebyl k tomuto dni registrovaným plátcem DPH, z čehož vyplývala společnosti G. povinnost dodávku 11,3 kg ryzího zlata v hodnotě 7.561.570,- Kč zatížit 20% daní z přidané hodnoty, to je částkou 1.512.314,- Kč, neboť podle ustanovení § 92b zákona o DPH podléhá dodání zlata zvláštnímu režimu přenesení daňové povinnosti pouze při dodání plátcí DPH. Z uvedených důvodů dospěl odvolací orgán k závěru, že společnost G. nesplnila zákonné podmínky pro uplatnění režimu přenesení daňové povinnosti podle ustanovení § 92b odst. 2 zákona o DPH, neboť předmětné zlato nebylo dodáno plátcí DPH a proto měla společnost G. odvést daň ve výši 1.512.314,- Kč.

Na to rozhodlo Finanční ředitelství v Praze o odvolání žalobce dne 10. 8. 2012 tak, že rozhodnutí Finančního úřadu v Příbrami ze dne 7. 3. 2010 změnilo tak, že u daně na výstupu, řádek 63 - částku daně ve výši 1.729.844,- Kč nahradil částkou 3.244.158,- Kč, u odpočtu daně, řádek 64 - částku daně ve výši 3.400.799 Kč nahradil částkou 4.841.536 Kč a u nadměrného odpočtu, řádek 66 - částku daně ve výši 1.670.955 Kč nahradil částkou 1.597.378 Kč.

Odvolací orgán odůvodnil své rozhodnutí tím, že z popsaného průběhu řízení správcem daně vyvodil následující závěry:

Odpočet daně, který odvolatel uplatnil na základě faktury č. 201001002 vydané společností M. s. r. o. v částce 1.440.737,- Kč, byl uznán jako oprávněný, a to jednak na základě zjištění, že tato společnost zastoupená jednatelem J. K. na základě objednávky z 1. 12. 2009 nakoupila a převzala dne 3. 12. 2009 od polské společnosti K. P. M. S. A., Lubin 500 kg ryzího stříbra v granulích.

V době vystavení faktury č. 21051008 na dodání ryzího zlata byla jedinou jednatelkou společnosti M. s. r. o., kterou G. uvedl na faktuře jako odběratele, p. S. Ta však výměnný obchod stříbra za zlato nesjednávala a z jejich výpovědí i vyjádření společnosti G. vyplývá, že se společností G. nikdy nejednala.

Jestliže společnost G. věděla o změně jednatele společnosti M. s. r. o., jak uvedla, a měla dodat této společnosti ryzí zlato v hodnotě 7.571.570,- Kč, měla novou jednatelku p. S. kontaktovat a ověřit si před uskutečněním dodávky, zda vůbec s výměnou stříbra za zlato souhlasí a zda má o tom obchodu vůbec povědomí.

Společnost G. však s p. S. nejednala a na základě Prohlášení datovaného 5. 1. 2010 vydala dne 8. 1. 2010 zlato v hodnotě 7.571.570,- Kč J. K., který v té době už nebyl

jednatel společnosti M. s. r. o., ani neměl plnou moc za společnost jednat. Pouze podle citovaného Prohlášení měl převzít zlato, které mu ale, jak je v Prohlášení uvedeno, stejně příslušelo. To, že zlato, které bude vydáno, je majetkem J. K., věděla společnost Galmet již dne 4. 1. 2010, což vyplývá z evidence „Nárokový účet ryzího zlata/pomocná evidence“.

V době, kdy společnost G. vydala p. K. zlato, podpis na Prohlášení nebyl úředně ověřen. Faktem tedy zůstává, že zlato převzal p. K., ale nebylo prokázáno, že by ho převzal jménem společnosti M. s. r. o. Pan K. uvedl do protokolu dne 29. 9. 2010, že předmětné Prohlášení nikdy neviděl a o jeho obsahu mu není nic známo. Rovněž p. S. popřela, že by o obsahu Prohlášení něco věděla, uvedla pouze, že podepisovala nějaké listiny (protokol o výpovědi svědka ze dne 11. 1. 2012). Předmětné Prohlášení je datováno 5. 1. 2010, ale podpis na něm je úředně ověřen až dne 30. 3. 2010. Nelze mít tedy za prokázané, že bylo dne 5. 1. 2010 Prohlášení vydáno, jisté je pouze to, že nemohlo být vydáno později než 30. 3. 2010. Je zřejmé, že pokud by bylo prohlášení pravé, p. K. by neměl důvod, a ani by nemohl, při převzetí zlata připojit ke svému podpisu na dodacím listu ze dne 8. 1. 2010 razítko společnosti M. s. r. o., protože již nebyl jednatelem této společnosti.

Podle ustanovení § 21 odst. 3 písm. b) obchodního zákoníku, je plnění uskutečněné dnem převzetí zboží. Podle důkazních prostředků, které předložila společnost G., neměla tato společnost dne 4. 1. 2010 zlato fyzicky k dispozici, je tedy zřejmé, že se plnění nemohlo uskutečnit dne 4. 1. 2010, jak je uvedeno ve faktuře č. 21051008, ale až 8. 1. 2010, kdy p. K. podle předloženého dodacího listu zlato fyzicky převzal. Odvolací orgán má za to, že nebylo prokázáno, že společnost G. plnila vůči společnosti M. s. r. o., protože v době uskutečnění plnění, tj., při předání zlata p. K., už ten nebyl jednatelem společnosti M. s. r. o. Faktem zůstává, že p. K. převzal zlato dne 8. 1. 2010 a nebyl k tomuto dni registrovaným plátcem DPH, z čehož vyplývala pro společnost G. povinnost dodávku 11,3 Kg ryzího zlata v hodnotě 7.571.570,- Kč zatížit 20% DPH, tj. částkou 1.514.314,- Kč, neboť podle ustanovení § 92a zákona o DPH podléhá dodání zlata zvláštnímu režimu přenesení daňové povinnosti pouze při dodání plátcí DPH.

Z výše uvedených důvodů odvolací orgán dospěl k závěru, že společnost G. nesplnila zákonné podmínky pro uplatnění režimu přenesení daňové povinnosti podle ustanovení § 92a odst. 2 zákona o DPH, neboť předmětné zlato nebylo dodáno plátcí daně z přidané hodnoty, a proto měla tato společnost odvést daň ve výši 1.514.314,- Kč.

K námitce odvolatele týkající se neplatnosti převodu obchodního podílu ve společnosti M. s. r. o. a změny v osobě jejího jednatele odvolací orgán uvedl, že tato námitka není důvodná, neboť nedostatkem vážnosti tento převod netrpěl. Obě strany převodu obchodního podílu jistě chtěli dosáhnout toho, aby na místo dosavadního společníka (J. K.), nastoupil společník jiný (p. S.). Totéž platí ohledně změny v osobě jednatele společnosti. Ke změně došlo, a proto není rozpor mezi tím, čeho smluvní strany dosáhnout chtěly a čeho ve skutečnosti dosáhly. Převod obchodního podílu ani změna v osobě jednatele pak není v rozporu se zákonem, když jde o jednání, které obchodní zákoník výslovně předvídá. Nejde tu ani o obcházení zákona, neboť převodem obchodního podílu ani změnou v osobě jednatele byl přímo naplněn účel, který s tím právní normy spojují. Ze stejného důvodu nemůže jít ani o postup v rozporu s dobrými mravy. Pokud již p. K. nechtěl být dále společníkem a

jednatel firmy M. s. r. o., pak mu v tom nic nebránilo. To, že odvolatel nedodal předmětné zboží společnosti M. s. r. o., ale p. K., je samozřejmě věc jiná.

K námitce odvolatele, že dne 4. 1. 2010 byl uzavřen nárokový účet společnosti M. s. r. o. a toho dne přešlo právo s tímto zlatem nakládat na společnost M. s. r. o., a proto mohla tato společnost dne 5. 1. 2010 v rámci jakéhosi vypořádání převést předmětné zlato ve vlastnictví společnosti M. s. r. o. na p. K., kterému bylo vydáno, odvolací orgán uvedl, že povinnost priznat daň při dodání zlata vznikla odvolateli dnem uskutečnění zdanitelného plnění, tj. dnem převzetí zlata p. K.. Podle předložených důkazů neměla společnost G. zlato dne 4. 1. 2010 fyzicky k dispozici, je tedy zřejmé, že se plnění nemohlo uskutečnit dne 4. 1. 2010, jak je uvedeno ve faktuře č. 21051008, ale až dne 8. 1. 2010, kdy p. K. již nebyl jednatel společnosti M. s. r. o. a kdy zlato podle dodacího listu fyzicky převzal.

Tvrzení daňového subjektu, že mu Prohlášení předložil p. K. 8. 1. 2010 a po vydání zlata byl požádán daňovým subjektem, ať pro pořádek nechá podpis p. S. ověřit, což se dne 30. 3. 2010 také stalo, nevyvrací závěr správce daně, že uvedené Prohlášení je padělek, protože nelze uvěřit, že by společnost G. dodala zlato v hodnotě 7.571.570,- Kč jen na základě písemnosti obsahující neověřený podpis nové jednatelky společnosti M. s. r. o., která obchod nesjednávala a se společností G. nikdy nejednala.

K námitkám týkajícím se projednání výsledku postupu k odstranění pochybností, odvolací orgán uvedl, že v postupu správce daně neshledává pochybení, nýbrž projev zásady spolupráce a vstřícnosti, jejichž uplatnění není na závalu principu kontradiktornosti. Daňový subjekt má nepochybně právo vyjádřit se k výsledku postupu k odstranění pochybností. Předpokladem konzumace takového práva pochopitelně je, že se s tímto výsledkem seznámí. Pokud se daňový subjekt nechce zúčastnit ústního jednání, jehož předmětem by bylo projednání výsledku kontrolního zjištění a sdělí to správci daně, jistě mu lze takový výsledek poslat a současně stanovit lhůtu, ve které může správci daně podat své vyjádření. Podstatné je, že tímto bude zachováno právo daňového subjektu reagovat na výsledek postupu k odstranění pochybností, se kterým byl dříve seznámen. V daném případě se tak nepochybně stalo, protože odvolací orgán shledal námitku odvolatele jako nedůvodnou, neboť na svých právech nebyl krácen. Vzhledem k tomu, že výsledek postupu k odstranění pochybností projednán byl, uvedl odvolací orgán, že není důvod ho znovu projednávat v odvolacím řízení.

Krajský soud v Praze přezkoumal rozhodnutí žalovaného a řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobce v první řadě namítal, že správce daně s ním neprojednal Výsledek postupu k odstranění pochybností a platební výměr proto není odůvodněn zákonným způsobem, tedy je nepřezkoumatelný. Tato námitka žalobce je důvodná. Z rozhodnutí odvolacího orgánu vyplývá, že v pasáži odůvodnění rozhodnutí plete žalovaný do sebe dva odlišné postupy správce daně, a to seznámení s výsledkem postupu k odstranění pochybností a projednání výsledku postupu k odstranění pochybností. Ze žádného dokladu založeného ve správním spise nevyplývá, že by se daňový subjekt, nebo jeho právní zástupce, nechtěli zúčastnit jednání, jehož předmětem by bylo projednání výsledku kontrolního zjištění, tedy projednání výsledku postupu k odstranění pochybností. Je pravdou, jak uvádí odvolací orgán, že je

podstatné, aby bylo daňovému subjektu zachováno právo reagovat na Výsledek postupu k odstranění pochybností (dále jen Výsledek). Toto právo mu však není zajištěno tím, že je mu Výsledek zaslán, ale je mu garantováno projednáním Výsledku. Není pravdou, jak uvedl odvolací orgán, že v „daném případě se tak nepochybně stalo“ a že „výsledek postupu k odstranění pochybností projednán byl“. Výsledek s daňovým subjektem projednán nebyl, byl s ním pouze seznámen tím, že mu byl zaslán, což jsou dvě, zcela odlišné věci.

Z dalšího souboru námitek, obsažených v žalobě je zřejmé, že žalobce svou žalobou brojí proti pochybením žalovaného v průběhu daňového řízení a vydání rozhodnutí, zejména v tom, že nevyhověl jeho návrhům na provedení důkazů a tudíž nezjistil řádně skutkový stav, a že řádně neodůvodnil své rozhodnutí. Dále žalobce také namítá, že žalovaný posoudil projednávanou věc nesprávně po právní stránce.

Soud zjistil v průběhu řízení provedeného správcem daně i ve vydaných rozhodnutích řadu pochybení a rozporů.

Pokud jde o skutková zjištění, soud z dokazování provedeného finančními úřady nemůže učinit závěr, zda k reálnému převzetí zlata p. K. od společnosti G. skutečně došlo a v případě, že došlo, zda je převzal jako soukromá osoba, která nebyla plátcem DPH nebo jako jednatel společnosti M. s. r. o. Z obou výpovědí p. K. jako svědka před Finančním úřadem v Pardubicích vyplývá, že obchod podle faktury č. 21051008 na Au granule ve skutečnosti neproběhl. Navíc, ve Výsledku postupu k odstranění pochybností správce daně uvedl, že k dodání zlata podle uvedené faktury nedošlo, ale v rozhodnutí již uvedl, že je převzal p. Koucký. Podle dodacího listu ze dne 8. 1. 2010 k faktuře č. 21051008 bylo 11,3 kg granulí Au dodáno společnosti M. s. r. o., přičemž z podpisu na dodacím listě není zřejmé, kdo zlato převzal, u podpisu je však razítko M. s. r. o. Skutečnost převzetí zlata je rozhodná pro celé provedené řízení o vyměření DPH za zdaňovací období leden 2010, a proto je nutné prověřit všemi dostupnými důkazními prostředky, zda p. K. od žalobce zlato skutečně převzal a navíc, zda je převzal jako osoba, která není plátcem DPH nebo jako osoba pověřená společností M. s. r. o., která byla plátcem DPH.

Z výše uvedeného vyplývá, že mezi účastníky řízení je spor jak o faktickém průběhu dodání zlata, tak o posouzení tohoto průběhu po právní stránce.

Žalobce má za to, že stranami smlouvy byl on a společnost M. s. r. o., jako společnost registrovaná jako plátce DPH, z čehož by vyplývalo, že došlo k dodání zlata mezi dvěma osobami, které jsou plátcí DPH. Žalovaný je naopak přesvědčen, že Prohlášení jednatelky společnosti M. s. r. o., kterým zmocňuje p. K. k převzetí zlata od žalobce, je padělek a že žalobce zlato společnosti M. s. r. o. nedodal, a pokud je dodal, bylo to fyzické osobě, která není plátcem DPH.

V tomto případě je tedy třeba nejprve zodpovědět předběžnou otázku, které subjekty byly stranami právního vztahu. Konkrétně soud zkoumal, zda žalobce vzhledem k okolnostem mohl oprávněně předpokládat, že p. K. v obchodním vztahu vystupuje z pověření společnosti M. s. r. o., anebo zda měl a mohl vzhledem k okolnostem vědět, že p. K. není pověřen k obchodnímu jednání společností M. s. r. o. a že jedná sám za sebe.

Z provedených důkazů je zřejmé, že G. provozoval obchody s drahými kovy se společností M. s. r. o. delší dobu a za společnost M. s. r. o. vystupoval jako jednatel společnosti p. K.. Společnost G. tedy nemohla mít pochybnosti o tom, že p. K. je jednatelem této společnosti. Pokud došlo ke změně v osobě jednatele společnosti, společnost G. nemohla mít tuto informaci jistou dříve, než byla tato skutečnost zapsána v obchodním rejstříku. I kdyby tato společnost změny v obchodním rejstříku průběžně zjišťovala, což se dá ztěží předpokládat, nemohla mít tuto informaci před datem zapsání v obchodním rejstříku. Přesto, že společnost G. byla informována, že p. K. chce společnost prodat, nebylo společnosti G. známo, kdy k převodu společnosti na nového majitele dojde. V této souvislosti je třeba poukázat na zápis v obchodním rejstříku, podle kterého zápis p. Kouckého jako jednatele společnosti M. s. r. o. byl vymazán 11. 1. 2010 a zápis nové jednatelky společnosti p. S. byl proveden tentýž den. Přesto, že k zániku funkce jednatele společnosti M. s. r. o. došlo již 5. 1. 2010, v obchodním rejstříku byl proveden zápis až 11. 1. 2010, stejně tak i pokud jde o vznik funkce nové jednatelky p. S.. Soud musí poukázat na ustanovení § 29 odst. 2 obchodního zákoníku, podle kterého skutečnosti zapsané do obchodního rejstříku jsou účinné vůči každému ode dne jejich zveřejnění, ledaže zapsaná osoba prokáže, že třetí osobě bylo provedení zápisu známo dříve. Z uvedeného je třeba učinit závěr, že společnost G. nemusela být informována o změnách v obchodní společnosti M. s. r. o. a v den uskutečnění prodeje zlata společnosti M. s. r. o. nemusela mít pochybnosti o tom, že p. K. je stále jednatelem společnosti M. s. r. o., se kterou běžně obchodovala. Tedy závěr žalovaného, že obchod se zlatem neproběhl, případně, že proběhl se soukromou osobou, která není plátcem DPH, není podložen dostatečnými důkazy. Je třeba důkladněji prověřit, zda žalobce měl důvod při uzavírání obchodu se společností M. s. r. o., který je správcem daně prověřován, zjišťovat a také, zda mohl předpokládat, že p. K. nevystupuje jménem společnosti M. s. r. o. a že Prohlášení z 5. 1. 2010 nepodepsal skutečný jednatel společnosti M. s. r. o. Právní závěr, který učinily finanční úřady na základě provedeného dokazování, je předčasný. K závěru, že obchod byl proveden mezi žalobcem a osobou, která není plátcem DPH, je třeba učinit zjištění další, ne toliko závěr, že Prohlášení jednatelky společnosti je padělek.

Soud považuje provedené výsledky p. K. za nedostatečné, neboť se jedná o osobu, která se může vyjádřit k pohybům drahých kovů, o které se jedná a měla by se vyjádřit podrobněji ke skutečnostem, které jsou uvedeny v jejích výpovědích. Sdělení p. K., že obchod neproběhl a nic dál, je naprosto nedostatečné, když se přihlédne ke skutečnostem, které v souvislosti s předmětnými obchody prokázány byly. Z výpovědí p. K. vyplývají pouze pochybnosti o tom, co skutečně provedl, eventuálně podepsal a z jakého důvodu a tyto pochybnosti finanční úřady ponechaly nevysvětlené. P. K. v obou svých svědeckých výpovědích uvedl, že obchod se zlatem podle řa č. 21051008 neproběhl, finanční úřad se ale s rozporem mezi jeho výpověďmi a tvrzením žalobce a předloženou fakturou věrohodně nevypořádal, neuvedl, z jakého důvodu se domnívá, že G. neunesl důkazní břemeno. Neuvedl, proč se přiklonil k tvrzení p. K. a nevypořádal se rovněž s tím, proč tedy byla vystavena faktura č. 21051008 společností G..

V souvislosti s eventuálním převzetím zlata p. K. soud nepokládá za správný názor odvolacího orgánu, že to, že zlato, které bude vydáno a je majetkem p. J. K., věděl žalobce již dne 4. 1. 2010, což vyplývá z evidence „Nárokový účet ryzího zlata/pomocná evidence“.

Tento závěr rozhodně nelze z poznámky v Nárokovém účtu udělat. Rovněž závěr odvolacího orgánu, že „pokud by Prohlášení bylo pravé, p. J. K. by neměl důvod, a ani by nemohl, při převzetí zlata připojit ke svému podpisu na dodacím listu ze dne 8. 1. 2010 razítko společnosti M. s. r. o., protože již nebyl jednatelem společnosti“, není správný. Razítko společnosti mohl p. K. použít kdykoli a toto razítko ani jeho použití nic nevypovídá o pravosti Prohlášení ze dne 5. 1. 2010.

V souvislosti s datem zdanitelného plnění uvedeným na faktuře č. 21051008 jako den 4. 1. 2010, je třeba konstatovat, že finanční úřad se opomněl zabývat způsobem fungováním nárokového účtu u žalobce. Tento nárokový účet jistě funguje na základě nějakých pravidel, zpravidla obsažených v obchodních podmínkách společnosti nebo v uzavřených smlouvách mezi firmou a zákazníkem. Z této smlouvy (žalobce uvedl, že smlouvy jsou ústní) měl finanční úřad vycházet při stanovení data zdanitelného plnění při dodávce zlata, neboť by mělo být prokázáno, zda stříbro, jehož ekvivalent ve zlatě měl být převeden podle faktury č. 21051008, bylo u žalobce pouze uskladněno a bylo dále vlastnictvím společnosti M. s. r. o., nebo došlo ke vzájemným prodejm. Je taky třeba zjistit, proč p. K. fakturu podepsal, když vypověděl, že k obchodu nedošlo.

Teprve po té, co bude bezpochyby zjištěno, že k převodu Au došlo a že se jednalo o prodej, musí se finanční úřad zabývat tím, zda p. K., pokud zlato obdržel, je obdržel jako fyzická osoba – neplátce DPH – nebo jako jednatel společnosti M. s. r. o., přičemž bude vycházet ze dne zápisu změn v osobě jednatele v souvislosti s ustanovením § 24 odst. 2 obchodního zákoníku. Finanční úřad musí prokázat, že skutečně došlo k převodu zlata, neboť o důkaz dosavadních výpovědí p. Kouckého nelze takovou závažnou okolnost se značným finančním dopadem bez dalšího opřít.

Z uvedených důvodů soud pro nedostatečně zjištěný skutkový stav a nesprávné právní závěry rozhodnutí žalovaného podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (s. ř. s.) zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém žalovaný provede důkazy, kterými prokáže, zda předmětný obchod mezi žalobcem a p. Kouckým proběhl, a zda proběhl jako obchod mezi dvěma plátcí DPH nebo mezi plátcem DPH a neplátcem DPH.

Žalobci jako úspěšnému ve věci soud přiznal podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, a to náhradu za soudní poplatek ve výši 3000,- Kč, a náhradu za zastoupení poradenskou společností ARIADNA s.r.o.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. listopadu 2014

Olga Štránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová